

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 30. Concilium ad S. Macram.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

mus, aliis jugulatis, (*) ad nos trans-
mittas. Hæc conditio a Papa in abso-
lutione Episcopi adjecta ab antiqua Ec-
clesiæ mansuetudine abhorret.

§. XXX.

Concilium ad Sanctam Macram.

Eodem tempore, quo Romæ in Conci-
lio Athanasius condemnabatur, Epis-
copi quarundam provinciarum in Fran-
cia Synodum celebrabant in loco, qui
Finibus † dicebatur, Diœcesis Remensis
in Ecclesia S. Macræ Martyris, quam Ec-
clesia sexta Januarii colit. Huic Con-
cilio initium datum secunda die Aprilis
anno octingentesimo octogesimo primo,
Indictione decima quarta, Hincmaro Ar-
chiepiscopo Præside, cujus Stilus in octo
Articulis, ad nos usque delatis, facile di-
gnoscitur. Hos potius prolixas exhor-
tationes quam Canones dixeris. In pri-
mo de diversitate utriusque Potestatis,
Sacerdotalis & Regiæ, agitur, atque ce-
lebratissimus locus S. Gelasii Papæ affer-
tur. Longus textus citatur ex S. Gre-
gorio negligentiam Episcoporum vitu-
peran-

to. 9 Conc.
p. 337.
Mart Rom.
6. Jan.

† Fimes.

c. 4.

A a a 2 peran-

(*) Joannis Papæ verba sunt: *Si Majores Saracenorum, quanto melius potes, quos nominatim quærimus, cum aliis omnibus ceperis, & jugulatis aliis, eos nobis direxeris, a vinculo excommunicationis absolvimus. &c.*

Sæculum IX.
A. C. 881.

perante. Præcipitur, ut Regis Mandatarii cum Episcopo Diocesano, illis quoque consentientibus, qui redivibus fruebantur, Monasteria tam Canonicorum quam Monachorum & Monialium visitent. Numerum pensent, & mores Religiosorum virorum, alimenta, locorum Regularium fabricam, Thesaurum, Bibliothecam, hospitalitatem, & quas largirentur eleemosynas. Hæc omnia in tabulas referant, Regi mittendas, ut adhibito Episcoporum consilio, quid agendum sit, decernere valeat. Nempe Monasteria à viris potentibus possessa saepe in statum calamitosissimum dejiciebantur. Tum afferuntur complures textus Scripturæ & SS. Patrum adversus prædones, quorum in dies crescebat audacia. Adjiciuntur excerpta ex Capitularibus, unde Rex, ejusque Præfecti discerent, qua ratione reprimendi essent. Docentur Fideles, quam necessaria sit penitentia, & rerum male partarum restitutio.

6. 2.

6. 6.

6. 7.

9. 8.

Tandem Concilium, sermone ad Regem directo (erat vero Rex in illis Franciæ partibus Ludovicus, hujus nominis tertius, nam frater ejus Carlomannus in Burgundia & Aquitania regnabat) ei proponit exemplum Caroli Magni, qui ex numero illorum virorum, cum quibus consultare solitus erat, tres sapientia præstantes

stantes a latere suo nunquam avelli poterant, & ubicunque noctu somnum capturus erat, pulvinari tabellas supponebat, quibus cogitationes suas vel Ecclesiæ vel Reipublicæ utiles inscriberet, & postea viris, sibi a consiliis, communicaret. Tum Princeps juvenis monetur, multos ipsum potestatis Regiæ socios habere & vix nisi solo nomine Regem esse. Excitatur, ut prudentia & fortitudine ætatem superaret.

Tandem Concilii nomine amplissima exhortatio Regi missa, ad comprimendos prædones, qui viduas, puellas invictis parentibus, quin & Virgines Deo Sacras rapiabant, & complures Canones excerpti.

Odone Episcopo Bellocacensi fati functo, Concilii Patribus ad S. Macram oblatum est Decretum, quo Clerici populusque quemdam Clericum, Odacrum nomine, Episcopum eligebant. Et huic quidem Rex favebat; sed cum eum Concilium tanto gradu indignum judicaret, missi sunt ad Regem Episcopi cum Epistola, in qua causæ, cur Odacer rejiceretur, exponebantur, & Rex libertatem eligendi sibi Episcopum, quem vellent, populis concedere rogabatur. Hæc res Regem offendit, relatumque per amicos est Hincmaro Archiepiscopo, permultos passim jactare; quoties Rex electioni E-

Sæculum IX.
A. C. 881.

Ap. Hincm. opusc. 16. to. 2. p. 25.

Hincm. ep. 12. tom. 2. p. 188.

n. 3.

n. 4.

Sæculum IX. A. C. 881. Episcopi locum concederet, non alium eligendum esse, quam quem ipse vellet.

- In ipsius potestate esse Bona Ecclesiastica, quæ dare posset, cui sibi videretur.
- n. 6. Reddita deinde est Hincmaro Regis Epistola, in qua dicebat; propositum sibi esse tam in negotiis ad Rempublicam quam ad Ecclesiam pertinentibus Hincmari consilia sequi. Rogare, ut eadem charitate, qua antea Reges Antecessores suos, ipsum prosequeretur, cupio etiam, n. 7. adjiciebat, *te consentiente & ordinante Episcopatum Bellovacensem Odacro, dilecto filio tuo, & fidelissimo subdito meo conferre. Si in gratiam mei consenseris, & ego iis omnibus, quos tibi carissimos scivero, honorem habebō.*

§. XXXI.

Hincmari Epistolæ pro libertate Electionis.

- ep. 12. **H**incmarus respondit data Epistola in hunc ferme modum: *In Epistola quam Concilium nostrum ad te dedit, Rex, nihil est, quod Reverentiam Principis lædat, aut Saluti Regni tui adversetur; sed Metropolitanæ & Episcopis Provincia jus electionem Episcopi ad examen vocandi & confirmandi secundum Canones asseritur. Noli audire dicentes, tuo arbitrio eligendos esse Episcopos, tibi que Bonorum*